

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoP/2/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817202853
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3817202853.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Janákovvej a sudcov Mgr. Zuzany Holúbkovej a Mgr. Ivana Kubínyho vo veci starostlivosti o maloletú K. Z., nar. XX.XX.XXXX, maloletého X. B., nar. XX.X.XXXX, P. X. B., nar. X.X.XXXX, zastúpení kolíznym opatrovníkom, Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, deti rodičov matky: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom Z., L. XX/XX, toho času X. n.o. so sídlom v Z., K. 4, otca: X. Z., nar. XX.X.XXXX, naposledy bytom I. I. u maloletej K. a V. B., nar. X.X.XXXX, bytom G. S., B. K. XXX/XX, umiesteného v ÚVTOS Banská Bystrica - Kráľová u maloletého X., u maloletého P. X. B. otec neznámy, za účasti Okresného prokurátora v Prievidzi, o návrhu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza na určenie výchovného opatrenia, na odvolanie V. B. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 26. septembra 2017, č.k. 10P/9/2017-61 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku IV. p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zrušil uznesenie Okresného súdu Prievidza, č.k. 0PPOm/13/2016-10 zo dňa 29.12.2016. Výrokom II. maloleté deti K. Z., nar. XX.XX.XXXX, Jaroslava B., nar. XX.X.XXXX a P. X. B., nar. X.X.XXXX zveril do osobnej starostlivosti matky A. B., nar. XX.X.XXXX. Výrokom III. otca maloletej K. Z., X. Z. zaviazal platiť na výživu maloletej K. výživné zodpovedajúce 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa, vždy do 20.dňa v mesiaci vopred do rúk matky maloletého dieťaťa. Výrokom IV. otca maloletého X. B., V. B., zaviazal platiť na výživu maloletého X. výživné zodpovedajúce 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa, vždy do 20.dňa v mesiaci vopred do rúk matky maloletého dieťaťa. Výrokom V. súd určil nad výchovou maloletej K. Z., X. B., a P. X. B., dohľad. V rozhodnutí uviedol, že Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi podal návrh na uloženie výchovného opatrenia podľa § 37 ods. 3 písm. b/ Zákona o rodine. V priebehu konania s poukazom na úpravu bytových, ekonomických a osobných pomerov matky netrval na nariadení výchovného opatrenia a navrhol, aby maloleté deti boli vrátené do rodinného prostredia matky a nad ich výchovou bol určený dohľad podľa § 37 ods. 2 písm. b/ Zákona o rodine. Súd konštatoval, že rozsudkom Okresného súdu Prievidza, č. k. 6C/148/2009-54 zo dňa 27.01.2010 bolo manželstvo matky maloletých detí a V. B. rozvedené. O úprave ich rodičovských práv a povinností k maloletej K. súd nerozhodol. Rozsudkom Okresného súdu Prievidza, č. k. 12C/185/2009-18 zo dňa 30.11.2009 bolo zapreté otcovstvo V. B. k maloletej K.. V rodnom liste dieťaťa je ako biologický otec zapísaný X. Z.. V rodnom liste maloletého X. je ako biologický otec zapísaný doposiaľ V. B.. V rodnom liste maloletého P. X. biologický otec nie je uvedený. Uznesením Okresného súdu Prievidza č. k. OPPOm/13/2016-10 zo dňa 21.12.2016 boli maloleté deti neodkladným opatrením dočasne zverené do starostlivosti Detského mestečka Trenčín - Zlatovce. Dôvodom pre nariadenie neodkladného opatrenia bolo zistenie, že všetky tri maloleté deti sa ocitli v situácii, kedy ich zdravie a priaznivý vývoj bol vážne

ohrozený, preto bolo vylúčené, aby zostali v doterajšom rodinnom prostredí spolu s matkou, pretože prostredie ich ohrozovalo, matka požívala alkoholické nápoje a sklony k alkoholu mali aj ostatní členovia domácnosti. Domácnosť matky bola zanedbaná, značne znečistená. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že matka maloletých detí v súčasnosti žije v neziskovej organizácii X. v Z., v ktorej obýva jednu izbu s príslušenstvom. Má vytvorené vhodné bytové podmienky pre zabezpečenie starostlivosti o deti. Zo správy kolízneho opatrovníka súd zistil, že matka si vytvorila primerané bytové podmienky pre seba a maloleté deti, snaží sa aktívne zmeniť svoju finančnú a sociálnu situáciu, prejavuje záujem o maloleté deti a starostlivosť o ne zvláda. Kolízny opatrovník a okresný prokurátor s poukazom na výsledky dokazovania vo veci navrhli určiť nad výchovou maloletých detí dohľad a netrvali na odňatí maloletých detí z osobnej starostlivosti matky a ich umiestnení v špecializovanom zariadení. Súd preto zrušil uznesenie Okresného súdu Prievidza, č. k. OPPOm/13/2016-10 zo dňa 29.12.2016 a nad maloletými deťmi nariadil dohľad. Vzhľadom k tomu, že doposiaľ neboli upravené rodičovské práva a povinnosti k maloletým deťom na čas po rozvode manželstva, v súlade s ust. § 36 ods. 1 veta prvá, druhá Zákona o rodine, maloleté deti zveril do osobnej starostlivosti matky, ktorá má v súčasnosti vytvorené podmienky pre riadnu starostlivosť a má upravené bytové pomery tak, aby mohla zabezpečovať riadnu starostlivosť o deti. Vyživovaciu povinnosť otcov maloletých detí určil podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine v rozsahu minimálneho výživného, pretože u Jaroslava Z. sa dostupnými prostriedkami nepodarilo zistiť jeho osobné, majetkové a ekonomické pomery a V. B. je vo výkone trestu odňatia slobody, kde dosahuje nízky príjem. Konštatoval, že keďže otcovstvo V. B. k maloletému X. nebolo doposiaľ zapreté, považuje sa za biologického otca, ktorý je povinný podieľať sa na výžive dieťaťa podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine.

2. Proti rozsudku, jeho výroku IV., ktorým súd určil vyživovaciu povinnosť V. B. k maloletému X., podal v zákonnej lehote odvolanie V. B.. V odvolaní uviedol, že v čase, keď sa mal splodiť maloletý X., bol vo výkone trestu odňatia slobody, preto nemôže byť otcom maloletého. Otcom maloletého je pravdepodobne X. Z.. Preto žiadal, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, keďže otcovstvo k maloletému X. zapiera.

3. Okresná prokuratúra v Prievidzi v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca maloletého žiadala rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť. Uviedla, že súd prvej inštancie správne vychádzal z rodného listu maloletého X. B., v ktorom je ako otec zapísaný X. B., ktorého otcovstvo k maloletému nebolo doposiaľ zapreté. Z uvedeného dôvodu súd správne považoval X. B. za otca maloletého X., teda za nositeľa rodičovských práv a povinností, a preto mu správne uložil aj povinnosť platiť výživné.

4. Matka v písomnom vyjadrení k odvolaniu V. B. uviedla, že V. B. nie je biologickým otcom jej syna X. B.. V čase počatia syna X. bola v rozvodovom konaní a plynula ochranná doba podľa § 85 ods. 1 Zákona o rodine. Na základe tejto ochrannej lehoty bol nedopatrením V. B. uvedený automaticky ako biologický otec v rodnom liste maloletého syna X.. V žiadnych právnych ani iných úkonoch neuviedla ani netvrdila, že V. B. je biologickým otcom maloletého X. a jej si vedomá, že biologickým otcom maloletého X. je X. Haľama.

X. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že vzhľadom k tomu, že V. B. je zapísaný v rodnom liste maloletého X. B. ako otec a doposiaľ nepožiadal súd o zapretie otcovstva, navrhujú rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

6. Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 65 a § 66 zákona č. 161/2015 Z. z. (Civilný mimosporový poriadok, ďalej len CMP) v napadnutej časti výroku IV., ktorým bola určená vyživovacia povinnosť V. B. k maloletému X. a zistil, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v tejto napadnutej časti podľa § 387 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. (Civilný sporový poriadok, ďalej len CSP) ako vecne správny potvrdiť. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, podľa ktorého nie je potrebné nariaďovať pojednávanie odvolacieho súdu. Výrok I., II., III. a V. rozsudku odvolací súd nepreskúmal, nakoľko tieto výroky neboli napadnuté odvolaním a tak nadobudli právoplatnosť (§ 367 CSP).

7. Podľa § 85 ods. 1 Zákona o rodine ak sa narodí dieťa v čase od uzavretia manželstva do uplynutia trojstého dňa po zániku manželstva alebo po jeho vyhlásení za neplatné, považuje sa za otca manžel matky.

8. Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti.

9. Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť si svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

10. Podľa § 79 ods. 1 Zákona o rodine kto celkom alebo sčasti splnil za iného vyživovaciu povinnosť, je oprávnený od neho požadovať úhradu tohto plnenia.

11. V preskúmvanej veci Pavol B. odvolaním napadol výrok IV. rozsudku, ktorým bola určená jeho vyživovacia povinnosť k maloletému X. B. vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa, ktoré mu súd uložil platiť vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého dieťaťa. Jeho odvolanie bolo založené na tom, že napriek tomu, že je ako otec zapísaný v rodnom liste maloletého Jaroslava, nemôže byť jeho biologickým otcom, pretože v čase počatia maloletého X. sa nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody. Matka v písomnom vyjadrení k odvolaniu V. B. túto skutočnosť potvrdila a za biologického otca maloletého označila X. Z..

12. Preskúmaním odvolacej námietky V. B. odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v napadnutej časti výroku IV. rozhodol správne.

13. Z rodného listu maloletého X. (č. l. 56 spisu) je totiž zrejmé, že ako otec maloletého X. je v rodnom liste zapísaný V. B., narodený XX.XX.XXXX (odvolateľ). Aj keď odvolací súd z úradnej činnosti zistil, že otec po vydaní napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie podal na Okresnom súde Prievidza návrh na zapretie otcovstva k maloletému V. (vec vedená pod sp. zn. 14Pc/1/2018, v ktorej doposiaľ nebolo rozhodnuté), otcovstvo V. B. k maloletému X. nie je doposiaľ právoplatne zapreté, preto sa za otca maloletého X. v zmysle ust. § 85 ods. 1 Zákona o rodine považuje V. B., ktorý má v zmysle ust. § 62 Zákona o rodine k tomuto dieťaťu vyživovaciu povinnosť a táto jeho vyživovacia povinnosť trvá až dovtedy, kým jeho otcovstvo k maloletému nebude rozhodnutím súdu prvej inštancie právoplatne zapreté. Keďže v zmysle ust. § 44 CMP rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením, otec maloletého X. je povinný plniť si svoju vyživovaciu povinnosť v súdom stanovenom rozsahu od doručenia napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, preto odvolací súd ani nemal dôvod čakať na výsledok konania o zapretie otcovstva. Odvolací súd pritom dodáva, že pokiaľ sa v budúcnosti preukáže, že V. B. nie je biologickým otcom maloletého X., môže odvolateľ v zmysle citovaného ust. § 79 ods. 1 Zákona o rodine požadovať úhradu zaplateného výživného od biologického otca dieťaťa.

14. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku IV. potvrdil.

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP a § 52 CMP.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu podľa § 370 a nasl. CMP.